

Shariahs dom på brugen af respirator viser Islam er tidsløs

Shariahs dom med hensyn til brug af respirator og hvornår respiratoren må slukkes afhænger af Shariahs dom for at søge medicinal behandling. Er det obligatorisk at søge medicinal behandling? Er det opfordret (mandub), tilladt (mubah) eller frarådet (makruh)? Før Shariahs dom til ovennævnte kan findes kræves der et nær studie af beviserne. Profeten(ﷺ) sagde, *"Allah har ikke skabt en sygdom foruden dens kur."* [Bukhari]

Og Profeten Muhammad(ﷺ) sagde ligeledes, *"Der er en kur til alle sygdomme. Når den syge får kuren vil han kureres, med Allahs vilje."* [Muslim]

Profeten Muhammad(ﷺ) sagde også, *"Allah har ikke skabt en sygdom, foruden dens kur; nogle vil kende til den (kuren) og andre vil ikke."* [Ahmad]

Disse tre beretninger indikerer at Allah skabt sygdommen og dens kur, og Han har informeret os at enhver sygdom har sin kur. Hvis kuren kommer i besiddelse, så vil den syge bliver kureret med Allahs vilje; nogle folk vil kende til dette og andre vil ikke. Disse beretninger fortæller at for enhver sygdom er der en kur, og således opfordres mennesket til at søge behandlingen som vil medføre kurering af hans sygdom, med Allahs vilje. Sygdommen er fra Ham, medicinen er fra Ham og kuren er ligeledes fra Ham og ikke fra medicinen.

Allah(ﷻ) har lagt i medicinen egenskaben at kurere sygdommen. Denne henvisning fra Lovgiveren er en indikation og ikke en forpligtelse.

Allahs Sendebud(ﷺ) sagde, *"Allah den Almægtige har skabt sygdommen og dens kur, søg kuren for at helbrede jer selv."* [Ahmad]

Abu Dawud og Ibn Majah beretter fra Usama ibn Sharik at han var sammen med Allahs Sendebud(ﷺ), da nogle fra ørkenen kom og spurgte ham, *"Bør vi søge kuren til sygdomme?"* Han(ﷺ) svarede, *"Ja, O slaver af Allah, søg kuren. Allah skaber ikke en sygdom, foruden Han skaber dens kur."*

I den første beretning befaler Profeten Muhammad(ﷺ) folk til at søge kuren, og i den anden beretning henviste han ørkenfolket til at søge kuren, da Allah har skabt sygdommen og dens kur. Adresseringen i de to beretninger kom i form af en befaling, og befalingen indikerer en anmodning. En anmodning i sig selv er ikke forpligtende, undtagen når den er beslutsom. Før en befaling er beslutsom, kræves en yderligere indikation der indikerer beslutsomhed. Der

eksisterer ingen indikation i de to beretninger der informerer os at befalingen er en forpligtelse. I de første tre beretninger er der kun information og henvisning, og dette indikerer at befalingen om at søge kuren ikke er en forpligtelse. Dertil findes andre beretninger som indikerer at det er tilladt ikke at søge kuren; dette indikerer at befalingen om at søge kuren i de to beretninger ikke medfører en forpligtelse.

Allahs Sendebud(ﷺ) sagde, *"70.000 fra min Ummah vil indtræde Paradiset uden regnskab."* Der blev spurgt, *"Hvem er de?"* Han(ﷺ) sagde, *"Det er dem som ikke gør brug af Ruqya (besværgelse), Tatayur (varsler), Iktiwa' (udbrænding) og de sætter deres lid til Allah."* [Muslim]

Ibn Abbas sagde, *"En sort kvinde kom til Profeten(ﷺ) og sagde, "Jeg er en epileptiker og når jeg rammes af det (epilepsi) blottes jeg; bed Allah om at helbrede mig." Profeten Muhammad(ﷺ) sagde, "Hvis du udviser tålmodighed (med denne sygdom) vil du få Paradis og hvis du ønsker kan jeg bede Allah om at helbrede dig." Hun sagde, "Jeg vil udvise tålmodighed." og hun fortsatte og sagde, "Jeg bliver blottet, bed Allah om ikke at blotte mig." Derpå bad han(ﷺ) Allah for hende."* [Bukhari]

Disse to beretninger indikerer at det er tilladt ikke at søge kuren. I den første beretning siger han(ﷺ) at der blandt folk der vil indtræde Paradiset er de der vil indtræde den uden regnskab, og disse er bl.a. dem der ikke laver Istirqa', eller Iktiwa', hvilket vil sige de ikke søger behandling og efterlader sagen til deres Herre og sætter deres lid til Ham. Istirqa' og Iktiwa' er typer af behandling. Profeten Muhammad(ﷺ) opfordrede til behandling gennem Istirqa', og englen Jibril(as) lavede Istirqa' på ham. Han(ﷺ) sagde også, *"Helbredelse ligger i tre ting; Hijama, at drikke honning og brændejern; men jeg forbyder min Ummah at bruge brændejern."* [Bukhari]

Når Shariahs dom til brug af medicinal udstyr er opfordret, så er brugen af respirator indtil alle organer stopper med at virke ikke en forpligtelse, fordi brugen af medicinal udstyr til at starte med ikke er en forpligtelse. Hvis lægerne opdager at hjernen er død, så er det tilladt for dem at slukke for respiratoren. Dette skyldes at når hjernen er død vender livet ikke tilbage. På trods af at nogle organer stadig fungerer vil stadig ikke medføre tilbagevendelsen af liv, og organerne vil ligeledes stoppe med at fungere inden for kort tid.

Baseret på dette er dommen for brugen af respiratorer opfordret, især når lægerne mener at der er behov for dem. Det er tilladt at slukke for udstyret efter hjernen dør, og lægen begår ingen synd ved at slukke for respiratoren.